

Minister Finansów i Gospodarki

Znak pisma: DPG-VII.054.2.2026
Warszawa, 07 października 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Dotyczy: interpelacji nr 18863 w sprawie nowych obowiązków administracyjnych nakładanych na przedsiębiorców pomimo realizacji rządowego programu deregulacji.

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację z dnia 29 lipca 2026 r. nr 18863 Pani Poseł Olgi Ewy Semeniuk-Patkowskiej w sprawie nowych obowiązków administracyjnych nakładanych na przedsiębiorców pomimo realizacji rządowego programu deregulacji, uprzejmie przedstawiam poniższe wyjaśnienia.

Informacje o skutkach poszczególnych regulacji – w tym o nakładanych i znoszonych obowiązkach oraz związanych z nimi kosztach, w szczególności dla mikro- i małych przedsiębiorstw – są zawarte w ocenach skutków regulacji (OSR), sporządzanych odrębnie do każdego rządowego projektu aktu normatywnego. Jednocześnie prowadzone są działania zmierzające do wdrożenia rozwiązań służących systemowemu monitorowaniu obowiązków nakładanych na przedsiębiorców.

Pierwszym z takich rozwiązań jest obowiązująca od 13 lipca 2025 r. zasada równoważenia obowiązków administracyjnych, wprowadzona do ustawy – Prawo przedsiębiorców (art. 67) ustawą z dnia 21 maja 2025 r.¹ Odpowiada ona wprost na pytanie o zasadę, zgodnie z którą ustanowienie nowego obowiązku wymagałoby usunięcia obowiązku już istniejącego. Zgodnie z tą zasadą przy tworzeniu przepisów określających zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej należy dążyć do nienakładania dodatkowych obowiązków administracyjnych; jeżeli są one niezbędne, powinny być ograniczone do minimum koniecznego do osiągnięcia celu aktu, a równocześnie należy poszukiwać możliwości równoważnego zmniejszenia lub usunięcia innych, już istniejących obciążeń w tej samej dziedzinie życia społeczno-gospodarczego. Jest to rozwiązanie wzorowane na zasadzie „jeden za jeden” (ang. „one in, one out”). Zasadę stosuje się przy opracowywaniu projektów ustaw i rozporządzeń, a także projektów powstających poza rządową procedurą legislacyjną, z wyłączeniem obywatelskich projektów ustaw.

Wraz z wejściem w życie w lipcu 2025 r. nowelizacji ustawy – Prawo przedsiębiorców zmieniono zasady przeglądu prawa gospodarczego dokonywanego na podstawie art. 70 tej ustawy. Ministrowie przekazują ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informację o wynikach bieżącego przeglądu według wzoru formularza opublikowanego w Biuletynie Informacji Publicznej, który obejmuje m.in. wskazanie aktów normatywnych wpływających na MŚP oraz aktów nakładających na przedsiębiorców obowiązki administracyjne, w tym obowiązki informacyjne, a także aktów, dla których zaplanowano ocenę funkcjonowania. Wyniki przeglądu mają być przedmiotem corocznej informacji przedkładanej Radzie

¹ Ustawa z dnia 21 maja 2025 r. o zmianie niektórych ustaw w celu deregulacji prawa gospodarczego i administracyjnego oraz doskonalenia zasad opracowywania prawa gospodarczego (Dz. U. poz. 769).

Ministrów przez ministra właściwego do spraw gospodarki. W założeniu jest to zatem mechanizm, który ma zwiększyć jakość analiz związanych z wpływem przepisów na przedsiębiorców, w tym umożliwić analizy obowiązków administracyjnych wynikających z prawa – ze szczególnym uwzględnieniem stosowania zasady równoważenia obowiązków administracyjnych. Ponadto planowane są działania zakładające przekształcanie przeglądu w narzędzie pozwalające na systemowe i jednolite identyfikowanie obowiązków administracyjnych wynikających z obowiązującego prawa.

Przechodząc do kwestii deregulacji: w obszarze podatków dochodowych od rozpoczęcia programu deregulacji zlikwidowano lub uproszczono kilka istotnych obowiązków. Ustawą z dnia 25 czerwca 2025 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych z dniem 1 stycznia 2026 r. usunięto obowiązek składania corocznej informacji o wspólnikach spółki jawnej, gdy skład wspólników nie uległ zmianie. Ustawą z dnia 25 czerwca 2025 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych uchylono art. 27c ustawy CIT, znosząc obowiązek publikowania przez największych podatników informacji o realizowanej strategii podatkowej – co oznaczało także zniesienie obowiązku utrzymywania na stronie internetowej informacji za lata poprzednie. Ustawą z dnia 7 listopada 2025 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych uproszczono zasady korzystania przez mikro-, małych i średnich przedsiębiorców z preferencyjnej amortyzacji środków trwałych, rezygnując z dodatkowego kryterium wskaźnika zamożności gminy.

W obszarze podatku od towarów i usług od 1 stycznia 2026 r. obowiązuje podwyższony – z 200 tys. zł do 240 tys. zł – limit zwolnienia podmiotowego (ustawa z dnia 24 czerwca 2025 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług). Korzystanie ze zwolnienia oznacza dla najmniejszych przedsiębiorców brak m.in. obowiązku złożenia zgłoszenia rejestracyjnego VAT, prowadzenia szczegółowej ewidencji oraz przesyłania JPK_VAT z deklaracją. Procedowany w Sejmie projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (druk sejmowy nr 2838) zakłada m.in. odstąpienie od wymogu przedstawiania dokumentu potwierdzającego rejestrację jako podatnika VAT czynnego jako warunku korzystania z uproszczeń w imporcie (rozliczanie podatku z tytułu importu bezpośrednio w deklaracji oraz zwolnienie z obowiązku składania zabezpieczenia kwoty podatku), a także uelastycznienie dokumentowania eksportu towarów dla celów stawki 0%. Z kolei uchwalona przez Sejm 17 lipca 2026 r. ustawa o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników, przekazana Prezydentowi RP i Marszałkowi Senatu, przewiduje m.in. likwidację odrębnej informacji o spisie z natury (VAT-S1), likwidację obowiązku wskazywania w deklaracji podstawy opodatkowania przy nabyciu towarów i usług zwolnionych od podatku, likwidację obowiązku zapłaty VAT w terminie 14 dni od wewnątrzwspólnotowego nabycia środka transportu rozliczanego w deklaracji, umożliwienie odrębnej rejestracji jako podatników VAT osób prowadzących samodzielnie działalność rolniczą w oparciu o wspólny majątek oraz odstąpienie od obowiązku składania zgłoszenia aktualizacyjnego VAT-R, gdy zmiana właściwości organu podatkowego wynika wyłącznie ze zmiany danych adresowych.

Istotne zmiany wprowadza również ustawa z dnia 29 maja 2026 r. o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw, której przepisy wchodzi w życie 1 października 2026 r. W zakresie raportowania schematów podatkowych (MDR) zlikwidowano obowiązek raportowania tzw. krajowych schematów podatkowych, inne szczególne cechy rozpoznawcze, obowiązek przekazywania zawiadomienia MDR-2 oraz obowiązek wprowadzenia i stosowania wewnętrznej procedury przeciwdziałania

niewywiązywaniu się z obowiązku przekazywania informacji o schematach podatkowych wraz z karą porządkową za jej brak; wprowadzono możliwość podpisywania informacji MDR-3 przez pełnomocnika, a samą informację będzie się składać raz w roku. Zniesiono wymóg składania wniosku o stwierdzenie nadpłaty, gdy nadpłata wynika ze skorygowanej deklaracji (przy korekcie wykazującej nadpłatę powyżej 10 000 zł podatnik dołączy uzasadnienie przyczyn jej złożenia). Podwyższono z 5 000 zł do 10 000 zł kwotę, którą organ podatkowy może skorygować z urzędu, co odciąża podatników od samodzielnego korygowania drobniejszych błędów. Zniesiono również wynikający z art. 138c Ordynacji podatkowej obowiązek podawania adresu do doręczeń elektronicznych w pełnomocnictwach składanych organom podatkowym, ponieważ adres ten jest ujawniony w Bazie Adresów Elektronicznych, do której organy podatkowe mają dostęp.

Wprowadzono szereg rozwiązań upraszczających procedury związane z rejestracją i wyrejestrowaniem pojazdów. Z uwagi na to, że część pojazdów podlegających tym procedurom jest własnością przedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, rozwiązania te obejmują również tę grupę podmiotów. Oprócz likwidacji obowiązków ustawowych, część zmian miała charakter proceduralny lub polegała na zastąpieniu obowiązków realizowanych w formie tradycyjnej rozwiązaniami elektronicznymi. Poniżej przedstawiam najważniejsze z tych zmian:

- Likwidacja obowiązku osobistego składania wniosku o wyrejestrowanie pojazdu po jego demontażu: od 30 czerwca 2026 r. dane o demontażu pojazdu przekazywane są bezpośrednio do centralnej ewidencji pojazdów przez stację demontażu lub punkt zbierania pojazdów. W konsekwencji organ rejestrujący dokonuje wyrejestrowania pojazdu z urzędu niezwłocznie po uzyskaniu informacji o demontażu pojazdu. Rozwiązanie to stanowi przykład pełnej cyfryzacji procesu wyrejestrowania pojazdu po jego demontażu. Oznacza ono odejście od dotychczasowego modelu wymagającego od właściciela pojazdu osobistego składania wniosku i przedkładania dokumentów w urzędzie w formie papierowej. Dane niezbędne do przeprowadzenia procedury są obecnie przekazywane i przetwarzane elektronicznie pomiędzy uprawnionymi podmiotami a centralną ewidencją pojazdów. Zmiana ta jest szczególnie korzystna dla przedsiębiorców zarządzających większą liczbą pojazdów, ponieważ ogranicza konieczność angażowania pracowników w obsługę formalności administracyjnych, zmniejsza liczbę wizyt w urzędach i skraca czas potrzebny na zakończenie procesu wyrejestrowania pojazdu. Jednocześnie eliminuje ona ryzyko niedopełnienia obowiązków wynikających z przeoczenia terminów lub błędów formalnych po stronie właściciela pojazdu.
- Likwidacja obowiązku przedstawiania tablic rejestracyjnych do legalizacji przy zachowaniu dotychczasowego numeru rejestracyjnego: ustawa z dnia 7 listopada 2025 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. poz. 1734) zniósła obowiązek legalizacji tablic rejestracyjnych w przypadku rejestracji pojazdu z zachowaniem dotychczasowego numeru rejestracyjnego. Od 10 czerwca 2026 r. właściciel pojazdu składa oświadczenie, pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, że tablice pozostają czytelne, są utrzymane w należytym stanie i mają nieuszkodzone znaki legalizacyjne. W rezultacie wyeliminowano konieczność fizycznego przedstawiania tablic w urzędzie wyłącznie na potrzeby ich ponownej legalizacji. Informacje dotyczące dotychczasowych znaków legalizacyjnych są przekazywane do systemu. Rozwiązanie to przynosi wymierne korzyści przedsiębiorcom eksploatującym floty pojazdów, zwłaszcza przedsiębiorstwom leasingowym, firmom wynajmu pojazdów i podmiotom

transportowym. Zmniejsza bowiem koszty organizacyjne związane z dostarczaniem tablic do urzędu, ogranicza czas wyłączenia pojazdu z bieżącej eksploatacji oraz pozwala na sprawniejsze przeprowadzanie procesów rejestracyjnych przy dużej liczbie pojazdów.

- Wprowadzenie możliwości elektronicznego składania wniosków o rejestrację pojazdu za pomocą usługi sieciowej: nowelizacja umożliwi firmom składanie wniosków o rejestrację pojazdu z wykorzystaniem usługi sieciowej udostępnionej przez ministra właściwego do spraw informatyzacji. Rozwiązanie to nie likwiduje samego obowiązku rejestracji pojazdu, lecz upraszcza sposób jego realizacji, ponieważ umożliwia rejestrację pojazdów bez konieczności wizyty w urzędzie. Dla przedsiębiorców oznacza to możliwość ograniczenia liczby wizyt w urzędach oraz skrócenie czasu obsługi spraw rejestracyjnych. Korzyści te są szczególnie odczuwalne w przypadku podmiotów rejestrujących dużą liczbę pojazdów, dla których każda czynność wykonywana elektronicznie przekłada się na obniżenie kosztów administracyjnych i zwiększenie efektywności procesów operacyjnych.

Jednocześnie w Ministerstwie Cyfryzacji prowadzone są prace nad projektem ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (nr UDER87). Ich celem jest dalsze uproszczenie procedur rejestracyjnych, zwiększenie zakresu obsługi elektronicznej oraz ograniczenie liczby dokumentów papierowych wymaganych od obywateli i przedsiębiorców. Projekt pozostaje obecnie na etapie prac legislacyjnych.

Warto podkreślić, że od początku procesu deregulacyjnego rząd zrealizował łącznie 253 zmian deregulacyjnych, z czego 197 już obowiązuje. Spośród 522 rozpatrzonych postulatów przyjęto do realizacji 347, a 21 zmian zostało zawetowanych przez Prezydenta RP. Jednocześnie trudno jednoznacznie wskazać liczbę obowiązków, które zostały całkowicie zlikwidowane, ponieważ większość wdrożonych rozwiązań polegała na uproszczeniu procedur, cyfryzacji procesów i ograniczeniu formalności administracyjnych, a nie na prostym usunięciu konkretnych obowiązków prawnych. W ramach deregulacji wprowadzono szereg rozwiązań ułatwiających prowadzenie działalności gospodarczej. Rozszerzono zasadę *in dubio pro tributario*, która nakazuje rozstrzygać niedające się usunąć wątpliwości faktyczne na korzyść podatnika. Podniesiono próg stosowania pełnych procedur przetargowych z 130 tys. zł do 170 tys. zł, ograniczając formalności przy mniej wartościowych zamówieniach publicznych. Na portalu Biznes.gov.pl połączono dane z KRS, CEIDG i rejestru VAT, umożliwiając przedsiębiorcom dostęp do najważniejszych informacji w jednym miejscu. Uelastyczniono zasady prowadzenia działalności nierejestrowej poprzez kwartalne rozliczanie limitu przychodów. Ograniczono obowiązki dokumentacyjne przez rezygnację z przechowywania papierowych kopii zgłoszeń do ZUS i upowszechnienie elektronicznego przekazywania formularzy PIT-11. W sporach dotyczących kontraktów budowlanych wprowadzono obowiązkową mediację przed rozpoczęciem postępowania sądowego. Dodatkowo rozszerzono katalog inwestycji niewymagających pozwolenia na budowę, uproszczono formularze budowlane i procedury legalizacyjne, rozwinęto zasadę milczącej zgody administracji oraz uruchomiono system EUREKA, który gromadzi w jednym miejscu interpretacje podatkowe dotyczące podatku od nieruchomości. Wśród kolejnych ułatwień znalazły się także uproszczenia przy uzyskiwaniu zgód konserwatorskich oraz certyfikacja wykonawców zamówień publicznych pozwalająca wykorzystywać jeden certyfikat w wielu postępowaniach przetargowych. Więcej szczegółowych informacji zawarto w raporcie „Deregulacja. Znosimy bariery, ułatwiamy życie”².

² <https://www.gov.pl/web/deregulacja/deregulacja---skrot-informacji>

Równolegle w 2026 r. na przedsiębiorców zostały lub zostaną nałożone nowe obowiązki o charakterze cyfrowym i podatkowym.

Po pierwsze, na podstawie ustawy z dnia 29 października 2021 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw, od 1 stycznia 2025 r. obowiązują przepisy o prowadzeniu ksiąg rachunkowych w formie cyfrowej i przesyłaniu ich organom skarbowym w strukturach logicznych JPK. W pierwszym roku obowiązek ten dotyczy podatników CIT o przychodach powyżej 50 mln euro oraz podatkowych grup kapitałowych; od 1 stycznia 2026 r. objął podatników obowiązanych do składania miesięcznego JPK_VAT (JPK_V7M), w tym podatników PIT prowadzących podatkową księgę przychodów i rozchodów, księgi rachunkowe, ewidencję przychodów lub ewidencję środków trwałych, a od 1 stycznia 2027 r. obejmie pozostałych podatników. Pragnę podkreślić, że ustrukturyzowane raportowanie w podatkach dochodowych (JPK_PD) nie wiąże się z obowiązkiem gromadzenia nowych danych, lecz służy ujednoliceniu sposobu raportowania informacji, które przedsiębiorcy już są obowiązani ewidencjonować na podstawie ustawy o rachunkowości oraz ustaw o podatkach dochodowych. Standaryzacja ogranicza ryzyko rozbieżności interpretacyjnych wynikających z dowolności formatów i w dłuższej perspektywie powinna przełożyć się na mniejszą liczbę obciążeń administracyjnych i kontrolnych po stronie przedsiębiorców.

Po drugie, wspomniana ustawa z dnia 29 maja 2026 r. (dział III rozdział 11a) nakłada od 1 października 2026 r. na adwokatów, radców prawnych, doradców podatkowych oraz rzeczników patentowych obowiązek poinformowania klienta o obowiązku przekazania informacji o schemacie podatkowym Szefowi KAS – w miejsce samodzielnego przekazywania tych informacji – co służy ochronie tajemnicy zawodowej.

Po trzecie, od 1 lutego 2026 r. obowiązkowe jest wystawianie faktur w Krajowym Systemie e-Faktur (KSeF), przy czym ustawa z dnia 5 sierpnia 2025 r.³ wprowadziła etapowanie tego obowiązku: od 1 lutego 2026 r. objął on przedsiębiorców, których wartość sprzedaży (wraz z podatkiem) przekroczyła w 2024 r. 200 mln zł, a od 1 kwietnia 2026 r. – pozostałych przedsiębiorców, o ile wartość ich sprzedaży dokumentowanej fakturami przekracza miesięcznie 10 tys. zł brutto. Etapowanie realizuje zalecenia audytu systemu przeprowadzonego w 2024 r. i jest warunkiem stabilnego technicznie wdrożenia; zgodnie z tymi zaleceniami obowiązek odbierania faktur przez KSeF objął wszystkich podatników od 1 lutego 2026 r. Do 31 grudnia 2026 r. przewidziano ponadto odstępstwa: możliwość wystawiania faktur elektronicznych lub papierowych przy zastosowaniu kas rejestrujących oraz paragonów fiskalnych uznanych za faktury (w tym paragonów z NIP nabywcy do 450 zł jako faktur uproszczonych), a także zwolnienie z obowiązku w miesiącach, w których suma sprzedaży na fakturach nie przekracza 10 000 zł brutto. W 2026 r. nie będą wyciągane konsekwencje wobec przedsiębiorców za błędne stosowanie KSeF – administracja skarbową koncentruje się w tym okresie na edukacji i wspieraniu podatników w prawidłowym wypełnianiu nowego obowiązku.

W obszarze cyfryzacji, od rozpoczęcia realizacji działań deregulacyjnych wprowadzono obowiązek informacyjny dotyczący określonych kategorii przedsiębiorców, niezwiązany wprost z deregulacją. Kierując się troską o bezpieczeństwo ruchu drogowego, zobowiązano kierowników ośrodków doskonalenia techniki jazdy do przekazywania do centralnej ewidencji kierowców danych o ukończeniu przez kierowcę praktycznego szkolenia

³ Ustawa z dnia 5 sierpnia 2025 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw

w zakresie zagrożeń w ruchu drogowym, o którym mowa w art. 91 ust. 6 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, zgodnie z art. 100aa ust. 4 pkt 8a ustawy – Prawo o ruchu drogowym. Obowiązek ten stanowi element systemu nadzoru nad kierowcami, który został wprowadzony ustawą z dnia 17 października 2025 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 1676 ze zm.) i jest związany z funkcjonowaniem okresu próbnego dla tzw. „młodych kierowców”. Obowiązek przekazywania informacji do centralnej ewidencji kierowców został aktywowany z dniem 4 września 2026 r., na podstawie komunikatu Ministra Cyfryzacji z dnia 2 czerwca 2026 r. w sprawie terminu wdrożenia rozwiązań technicznych dotyczących danych o okresie próbnym oraz praktycznym szkoleniu w zakresie zagrożeń w ruchu drogowym (Dz. U. z 2026 r. poz. 743).

W obszarze prawa pracy od rozpoczęcia rządowego programu deregulacji w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej przygotowano dwa akty prawne, z których wynikają nowe obowiązki pracodawców. Rozporządzeniem z dnia 9 lipca 2026 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy⁴ wprowadzono obowiązek zapewnienia w pomieszczeniach pracy temperatury nie wyższej niż 35°C (chyba że względy technologiczne na to nie pozwalają), obowiązek zastosowania rozwiązań technicznych obniżających temperaturę lub rozwiązań organizacyjnych minimalizujących jej wpływ na zdrowie pracowników, gdy temperatura w pomieszczeniu pracy przekroczy z uwagi na warunki atmosferyczne 28°C (a przy pracach związanych z istotnym wysiłkiem fizycznym – 25°C), oraz obowiązek zastosowania odpowiednich rozwiązań organizacyjnych przy pracach na otwartej przestrzeni, gdy temperatura przekroczy 25°C. Ustawą z dnia 19 czerwca 2026 r. o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz ustawy – Kodeks postępowania cywilnego⁵ wprowadzono obowiązek ustalenia przez pracodawcę zatrudniającego co najmniej 10 pracowników – w regulaminie, jeżeli nie określono ich w układzie zbiorowym pracy lub regulaminie pracy – reguł, procedur oraz częstotliwości działań w zakresie przeciwdziałania naruszaniu godności i innych dóbr osobistych pracownika, naruszaniu zasady równego traktowania, dyskryminacji oraz mobbingowi.

Odpowiadając na pytanie, czy w bilansie deregulacji uwzględniane są koszty związane z KSeF, JPK oraz obowiązkową obsługą innych publicznych systemów teleinformatycznych, pragnę wyjaśnić, że koszty te są analizowane w OSR do poszczególnych projektów. Przykładowo: w OSR do ustawy wprowadzającej obowiązkowy KSeF wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość oceniono jako pozytywny, wskazując zarazem na konieczność dostosowania systemów finansowo-księgowych po stronie podatników. Koszty tego dostosowania zależą przede wszystkim od wielkości przedsiębiorcy oraz od tego, czy zmiany wymaga jedynie system księgowy lub fakturowy, czy cały system zarządzania przedsiębiorstwem. Dla przedsiębiorców korzystających z bezpłatnych narzędzi Ministerstwa Finansów – Aplikacji Podatnika KSeF, Aplikacji Mobilnej KSeF oraz zmodernizowanej aplikacji e-mikrofirma – koszt ten może wynosić 0 zł; u pozostałych podatników z sektora MŚP wynosi od 0 zł do kilku tysięcy złotych, natomiast u bardzo dużych podmiotów, wymagających aktualizacji systemów klasy ERP, może sięgać od kilkuset tysięcy do kilku milionów złotych, przy czym aktualizacja taka powinna przynieść tym przedsiębiorcom długofalowe korzyści w postaci optymalizacji procesów biznesowych. Oszczędności wynikające z fakturowania elektronicznego przewyższają koszty wdrożenia,

⁴ Rozporządzenie Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 9 lipca 2026 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz. U. poz. 927).

⁵ Ustawa z dnia 19 czerwca 2026 r. o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz ustawy – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. poz. 1046).

zwłaszcza w dłuższej perspektywie, a transformacja cyfrowa – dzięki ponownemu wykorzystywaniu raz pozyskanych informacji – jest kluczowym czynnikiem ograniczającym obowiązki sprawozdawcze małych i średnich przedsiębiorstw. Wszelkie koszty wdrożenia KSeF podatnicy mogą uwzględniać w podatku naliczonym oraz w kosztach uzyskania przychodów. Podmioty niebędące osobami fizycznymi nie muszą nabywać pieczęci kwalifikowanej – mogą złożyć zawiadomienie ZAW-FA, wyznaczając osobę fizyczną, która będzie korzystać z KSeF w ich imieniu i nadawać uprawnienia kolejnym osobom.

Odnosząc się do pytania dotyczącego ogólnego bilansu deregulacji, warto przywołać niezależną ocenę zewnętrzną zawartą w ostatniej, dwunastej edycji raportu „Barometr prawa”, przygotowanego przez Grant Thornton wspólnie z UN Global Compact Network Poland⁶. Raport potwierdza, że w wymiarze ilościowym otoczenie prawne przedsiębiorców stabilizuje się: w 2025 r. uchwalono o 12% mniej stron nowego prawa niż w 2024 r. i o 64% mniej niż w 2023 r., co jest najniższym wynikiem od 19 lat. Autorzy raportu wskazują, że aż 33 spośród 49 uchwalonych w 2025 r. ustaw gospodarczych miało charakter korzystny dla biznesu – pięciokrotnie więcej niż rok wcześniej – a 28 z nich było efektem działań deregulacyjnych, w tym 11 w obszarze podatków.

Podsumowując, Rada Ministrów dostrzega potrzebę rozwoju instrumentów służących monitorowaniu obciążeń administracyjnych i podejmuje działania zmierzające do stworzenia kompleksowych rozwiązań w tym zakresie. Służy temu w szczególności wdrażanie zasady równoważenia obowiązków administracyjnych oraz coroczny przegląd prawa gospodarczego obejmujący identyfikację aktów nakładających obowiązki administracyjne. Postulat corocznego bilansu regulacyjnego, o którym mowa w interpelacji, wpisuje się w kierunek tych prac.

Z upoważnienia, z wyrazami szacunku

Michał Jaros

Sekretarz Stanu

/ kwalifikowany podpis elektroniczny /

w Ministerstwie Rozwoju i Technologii

⁶ Grant Thornton, UN Global Compact Network Poland, „Barometr prawa. Analiza stabilności otoczenia prawnego w polskiej gospodarce”, edycja 12, 2026 (dane za 2025 r.).